شمارهٔ کارت: ۵۷۰
۱۲۸

ترجمه و برداشتی
از
قرآن مجید
جزوهٔ هشتاد و نهم

ترجمه و برداشت از:

استاد سید حسن ابطحی

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

آیات ۱۷ ـ ۱۸ از سورهٔ فصلت

وَ اَمّٰا ثَمُودُ فَهَدَيْنٰاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمىٰ عَلَى الْهُدىٰ فَأَخَذَتْهُمْ صٰاعِقَةُ الْعَذٰابِ الْهُونِ بِمٰا كٰانُوا يَكْسِبُونَ (۱۷) وَ نَجَّيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَ كٰانُوا يَتَّقُونَ (۱۸)

ترجمهٔ آیات ۱۷ ـ ۱۸

و امّا قوم ثمود، پس ما آنها را هدایت کردیم ولی آنها نابینائی را بر هدایت ترجیح دادند. پس صاعقهٔ عذاب خوارکننده آنها را گرفت، به خاطر آنچه که بدست آورده بودند. (۱۷)

و کسانی را که ایمان آورده و پرهیزکار بودند، نجاتشان دادیم. (۱۸)

برداشت از آیات ۱۷ ـ ۱۸ (عذاب خوارکننده)

سالک الی الله در زندگی دنیا باید در دینش دقیق باشد و اهمیت زیادی به آن بدهد و نابینائی را بر هدایت انتخاب نکند زیرا اگر این چنین کرد به عذاب خوارکننده‌ای مبتلا می‌شود ولی کسانی که ایمان داشته باشند و دارای تقوی باشند خدای تعالی آنها را از آن عذاب خوارکننده نجات می‌دهد.

آیات ۲۶ ـ ۲۸ از سورهٔ فصلت

وَ قٰالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لاٰ تَسْمَعُوا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَ الْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ (۲۶) فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذٰاباً شَدِيداً وَ لَنَجْزِيَنَّهُمْ اَسْوَءَ

اَلَّذِی کَانُوا یَعْمَلُونَ (۲۷) ذٰلِکَ جَزَاءُ اَعْدَاءِ اَللّٰهِ اَلنَّارُ لَهُمْ فِیهَا

دَارُ اَلْخُلْدِ جَزَاءً بِمَا کَانُوا بِاٰیَاتِنَا یَجْحَدُونَ (۲۸)

ترجمهٔ آیات ۲۶ ـ ۲۸

و کسانی که کافرند، گفتند: به این قرآن گوش ندهید و در بین تلاوت، سروصدا کنید، شاید (بر آنها) غلبه پیدا کنید. (۲۶)

و به کسانی که کافر شده‌اند، عذاب شدیدی را می‌چشانیم و آنها را به بدترین چیزی که انجام می‌داده‌اند، مجازات خواهیم نمود. (۲۷)

آن جزای دشمنان خدا است، آتش برای آنها است. در آن آتش خانهٔ ابدی برای آنها خواهد بود، جزای آن چیزی است که آیات ما را انکار می‌کرده‌اند. (۲۸)

برداشت از آیات ۲۶ ـ ۲۸ (استماع کلام حق)

سالک الی الله نباید آن قدر بر خود ظلم کند که گوشش را از کلام حق بگیرد و بر اهل قرآن بخواهد پیروز شود و آنها را منکوب کند زیرا خدای تعالی این چنین افرادی را به عذاب شدیدی مبتلا می‌کند و جزای دشمنان خدا را آتش قرار داده و آنها را در آن آتش دائماً نگه می‌دارد.

آیات ۳۰ ـ ۳۲ از سورهٔ فصلت

اِنَّ اَلَّذِینَ قَالُوا رَبُّنَا اَللّٰهُ ثُمَّ اَسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَیْهِمُ اَلْمَلاٰئِکَةُ

اَلاّٰ تَخَافُوا وَ لاٰ تَحْزَنُوا وَ اَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ اَلَّتِی کُنْتُمْ تُوعَدُونَ (۳۰)

نَحْنُ اَوْلِیَاؤُکُمْ فِی اَلْحَیٰوةِ اَلدُّنْیا وَ فِی اَلْاٰخِرَةِ وَ لَکُمْ فِیهَا مَا

تَشْتَهِی اَنْفُسُکُمْ وَ لَکُمْ فِیهَا مَا تَدَّعُونَ (۳۱) نُزُلاً مِنْ غَفُورٍ رَحِیمٍ (۳۲)

ترجمهٔ آیات ۳۰ ـ ۳۲

قطعاً کسانی که می‌گویند: پروردگار ما خدا است، سپس استقامت می‌کنند، ملائکه بر آنها نازل می‌شوند که نترسید و محزون نباشید و شما را به بهشتی که وعده داده شده‌اید، بشارت باد. (۳۰)

ما مددکاران شما در زندگی دنیا و در آخرت خواهیم بود و برای شما در آن، هر چه را که دلتان بخواهد، خواهد بود و برای شما در آن، هر چه را بخوانید، حاضر خواهد شد. (۳۱)

پذیرائی از طرف بخشندهٔ مهربان است. (۳۲)

برداشت از آیات ۳۰ ـ ۳۲ (استقامت)

سالک الی الله باید مراحل یقظه و توبه را تحت تربیت الهی انجام دهد سپس قدم در مرحلهٔ استقامت بگذارد و تا زنده است خود را بیدار و دارای استقامت نگه دارد تا ملائکه به او نازل شوند و کمک او باشند و به او بگویند از هیچ چیز نترس و محزون نباش و بر تو بشارت باد که در آخرت تو اهل بهشتی و ما همیشه در دنیا و آخرت تو را کمک می‌کنیم و راه حق را به تو نشان می‌دهیم و به جایی تو را می‌رسانیم که هر چه بخواهی خدای تعالی به تو عنایت می‌کند و برای تو وعده‌های الهی تحقق پیدا می‌کند. این پذیرائی از جانب پروردگار بخشنده و مهربان است.

آیات ۳۳ ـ ۳۵ از سورهٔ فصلت

وَ مَنْ اَحْسَنُ قَوْلاً مِمَّنْ دَعآ اِلَى اللّٰهِ وَ عَمِلَ صالِحًا وَ قالَ اِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ (۳۳) وَ لا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَ لا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَ بَيْنَهُ عَداوَةٌ كَاَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ (۳۴)

وَ ما يُلَقّيٰها اِلاَّ الَّذِينَ صَبَرُوا وَ ما يُلَقّيٰها اِلاّٰ ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ (۳۵)

ترجمهٔ آیات ۳۳ ـ ۳۵

و چه کسی کلام نیکوتری دارد از کسی که به طرف خدا دعوت می‌نماید و عمل صالح می‌کند و

می‌گوید که حقیقتاً من از مسلمانانم؟ (۳۳)

و نیکی و بدی مساوی نیست. به آن گونه که بهتر ممکن است، دفاع کن. پس زمانی که بین تو و بین او دشمنی است، تصوّر کن که او دوست صمیمی است. (۳۴)

و جز کسانی که بردبارند، به این حقیقت نمی‌رسند و جز کسانی که بهرهٔ بزرگی دارند به آن حقیقت نمی‌رسند. (۳۵)

برداشت از آیات ۳۳ ـ ۳۵ (دعوت به خدا)

سالک الی الله باید بداند که بهترین کلام سخن کسی است که مردم را بسوی خدا دعوت می‌کند و کار صحیح و شایسته انجام می‌دهد و شعارش این است که من مسلمانم و دقیقاً متوجه این مسئله است که خوبی با بدی بسیار فرق دارند و همیشه با بهترین زبان و عمل از حق باید دفاع کند و دشمن را در عین آنکه با احتیاط با او رفتار می‌کند مانند دوست خود بداند و صبر را پیشه کند و به این مسائل اخلاقی کسی نمی‌رسد مگر با تزکیه نفس و کسی که از این راه بهرهٔ کافی برده باشد.

آیات ۳۶ ـ ۳۸ از سورهٔ فصلت

وَ إِمّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ ٱلشَّيْطٰنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ إِنَّهُ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ (۳۶)

فَإِنِ ٱسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِالَّيْلِ وَ ٱلنَّهٰارِ وَ هُمْ لاٰ يَسْئَمُونَ (۳۸)

ترجمهٔ آیات ۳۶ ـ ۳۸

و اگر وسوسه‌ای از شیطان به تو رسید، پس به خدا پناه ببر که قطعاً او شنوندهٔ دانائی است. (۳۶)

و از نشانه‌های او شب و روز و خورشید و ماه است. برای خورشید و برای ماه سجده نکنید، بلکه برای خدائی که آنها را خلق کرده، اگر شما تنها او را عبادت می‌کنید، سجده نمایید. (۳۷)

پس اگر تکبّر کردند، کسانی که نزد پروردگار توأند، خدا را شب و روز تسبیح می‌کنند و آنها خسته نمی‌شوند. (۳۸)

برداشت از آیات ۳۶ ـ ۳۸ (سجده برای خدا)

سالک الی الله باید همیشه از اغوای شیطان به خدا پناه ببرد و به ماه و خورشید سجده نکند بلکه خدائی که آنها را خلق کرده سجده کند اگر می خواهد بندهٔ رسمی خدا باشد و تکبر نکند زیرا آنهایی که در نزد خدا هستند شب و روز تسبیح می‌کنند و خسته نمی‌شوند.

آیات ۴۴ ـ ۵۰ از سورهٔ فصلت

وَ لَوْ جَعَلْنٰاهُ قُرْاٰناً اَعْجَمِيًّا لَقٰالُوا لَوْ لاٰ فُصِّلَتْ اٰيٰاتُهُ ءَاَعْجَمِيٌّ وَ
عَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا هُدًى وَ شِفٰآءٌ وَ اَلَّذٖينَ لاٰ يُؤْمِنُونَ فٖي
اٰذٰانِهِمْ وَقْرٌ وَ هُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى اُولٰٓئِكَ يُنٰادَوْنَ مِنْ مَكٰانٍ بَعٖيدٍ (۴۴)
وَ لَقَدْ اٰتَيْنٰا مُوسَى اَلْكِتٰابَ فَاخْتُلِفَ فٖيهِ وَ لَوْ لاٰ كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ
رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَ اِنَّهُمْ لَفٖي شَكٍّ مِنْهُ مُرٖيبٍ (۴۵) مَنْ عَمِلَ صٰالِحًا
فَلِنَفْسِهٖ وَ مَنْ اَسٰآءَ فَعَلَيْهٰا وَ مٰا رَبُّكَ بِظَلّٰامٍ لِلْعَبٖيدِ (۴۶) اِلَيْهِ يُرَدُّ
عِلْمُ اَلسّٰاعَةِ وَ مٰا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرٰاتٍ مِنْ اَكْمٰامِهٰا وَ مٰا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثىٰ
وَ لاٰ تَضَعُ اِلّٰا بِعِلْمِهٖ وَ يَوْمَ يُنٰادٖيهِمْ اَيْنَ شُرَكٰائِي قٰالُوٓا اٰذَنّٰاكَ مٰا
مِنّٰا مِنْ شَهٖيدٍ (۴۷) وَ ضَلَّ عَنْهُمْ مٰا كٰانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَ ظَنُّوا مٰا لَهُمْ
مِنْ مَحٖيصٍ (۴۸) لاٰ يَسْئَمُ اَلْاِنْسٰانُ مِنْ دُعٰآءِ اَلْخَيْرِ وَ اِنْ مَسَّهُ اَلشَّرُّ فَيَئُوسٌ

قَنُوطٌ (۴۹) وَ لَئِنْ اَذَقْنٰاهُ رَحْمَةً مِنّٰا مِنْ بَعْدِ ضَرّٰاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هٰذٰا لِي
وَ مٰا اَظُنُّ السّٰاعَةَ قٰائِمَةً وَ لَئِنْ رُجِعْتُ اِلىٰ رَبّي اِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنىٰ
فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذينَ كَفَرُوا بِمٰا عَمِلُوا وَ لَنُذيقَنَّهُمْ مِنْ عَذٰابٍ غَليظٍ (۵۰)

ترجمهٔ آیات ۴۴ ـ ۵۰

و اگر ما قرآن را عجمی قرار می‌دادیم، آنها می‌گفتند: چرا آیاتش واضح نیست؟ آیا قرآن عجمی از رسول عربی سزاوار است؟ بگو: آن قرآن برای کسانی که ایمان آورده‌اند، هدایت و شفا است و کسانی که ایمان نمی‌آورند، درگوشهایشان سنگینی است و آن برایشان کوری است (گویا) آنها از راه دوری صدا زده می‌شوند. (۴۴)

و ما به موسی کتاب دادیم. پس در آن اختلاف شد و اگر فرمانی از طرف پروردگارت پیشی نگرفته بود، در میان آنها قضاوت می‌شد و حتماً آنها دربارهٔ آن در شکّ و تردیدند. (۴۵)

کسی که عمل شایسته کند، برای خود انجام داده و کسی که بد کند، علیه خود انجام داده و پروردگار تو هرگز به بندگانش ظلم نخواهد کرد. (۴۶)

علم به ساعت قیامت به خدا بر می‌گردد و میوه‌ها از غلافهای خود بیرون نمی‌آیند و هیچ زنی حامله نمی‌شود و وضع حمل نمی‌کند، مگر به علم خدا است و روزی که ندا داده می‌شوند که کجایند شریکهای من؟ می‌گویند که ما به تو اعلام کردیم که هیچ شاهدی برای گفتار ما نیست. (۴۷)

و آنچه را که قبلاً آنها می‌خواندند از دست آنها رفته و می‌دانند که برای آنها راه فراری نیست. (۴۸)

انسان از دعای خیر خسته نمی‌شود و چون بدی به او می‌رسد، پس مأیوس و ناامید می‌گردد. (۴۹)

و اگر بعد از ضرری که به او رسیده، رحمتی را از جانب خود به او بچشانیم، می‌گوید: این از جانب خود من است و من گمان نمی‌کنم که ساعت قیامت بر پا شود و اگر من به سوی پروردگارم برگردانده شوم، حتماً برای من در نزد او نیکی خواهد بود. پس به کسانی که کافر شده‌اند، خبر خواهیم داد آنچه را که عمل کرده‌اند و قطعاً عذاب سختی به آنها می‌چشانیم. (۵۰)

برداشت از آیات ۴۴ ـ ۵۰ (دستورات انسان‌ساز قرآن)

سالک الی الله باید از آیات فوق استفاده‌های زیر را بکند:

۱ ـ تا می‌تواند ایراد بیجا به اهل حق به خصوص ذات مقدس پروردگار نداشته باشد.

۲ـ بداند که قرآن حتی الفاظش از جانب پروردگار تنظیم شده و هدایت و شفا است برای کسانی که ایمان آورده‌اند.

۳ـ باید بداند که کسانی که ایمان ندارند مانند کور و کری هستند که هیچ چیز نمی‌شنوند و حقایق را درک نمی‌کنند.

۴ـ خدای تعالی به حضرت موسی ﷺ کتاب عنایت کرده تا مردم هدایت شوند نه آنکه در آن اختلاف کنند و با شک و تردید با کلام خدا روبرو شوند.

۵ـ کسانی که اعمال شایسته انجام می‌دهند به نفع خود انجام داده و به خدای تعالی هیچ نفعی نمی‌رسانند.

۶ـ کسانی که کار بد می‌کنند به ضرر خود آن کارها را انجام داده‌اند و خدا به بندگانش ظلم نمی‌کند.

۷ـ خدای تعالی عالم به جمیع امور است پس نباید در محضر پروردگار اعمال ناشایستی انجام دهد.

۸ـ نباید انسان از دعای خیر برای خود و دیگران خسته شود.

۹ـ اگر بدی به او رسید نباید مأیوس و ناامید گردد.

۱۰ـ اگر بلاهای ناگهانی از قبیل سیل و زلزله به او برسد از طرف پروردگار به او مهربانی خاصی خواهد شد.

۱۱ـ نباید الطاف پروردگار را نادیده بگیرد و خدا و روز قیامت را منکر شود که اگر این چنین شد خدای تعالی به او عذاب سختی می‌چشاند.